

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Veri & Pii Sacerdotis Idea Seu Vita R. D. Iacobi
Merlo-Horstii, Pastoris B. Mariæ Virginis In Pascvlo
Coloniæ, SS. Theol. Licent.**

Crombach, Hermann

Coloniæ, 1645

Caput 23. Temporis accuratissima ratio in somno, cibo capiendo, conuiuijs
&c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14591

Pastoralis officia non diligentissimè tantùm; sed & perfectissimè summa pietate & sensu animi, cum maxima spectantium edificatione perurgere conaretur, non aliud cor eius eructare, os loqui, penna scribere, quàm spiritualia norat; quod non modo tot ab ipso pij libelli editi testatum faciunt, verùm ij omnes, qui cum viro sepius egerunt, fateri cogentur: ipse enim de diuinis rebus loquendi scribendiq; modus & ardor satis manifestum faciunt, quo spiritu intus ageretur. hæc ille. Itaque non erat quod ipse vereretur, ne inter homines rediret minor ab hominibus; sed potius gauderet, quòd alios à se aliqua sui parte perfectiores dimitteret.

C A P V T XXIII.

Temporis accuratissima ratio in somno, cibo capiendo, conuiujs, &c.

ep. 9. ad
Lucil.

SENECAE monitum hoc continuò velle-
scabat aurem Iacobi: *Vindica te tibi,
& tempus, quod adhuc aut auferebatur, aut
surrapiebatur, aut excidebat, collige & serua;
persuade tibi hoc sic esse, vt scribo, quadam
tempora surripiuntur nobis, quadam subdu-
cuntur, quadam effluunt, turpissima tamen est
iacitura, quæ per negligentiam fit, & si volueris*

Ratio
temporis.

attendere, maxima pars vite elabatur malè agentibus, tota vita aliud agentibus. Quis mihi dabis qui aliquod pretium tempori ponat, qui d' em æstimet? Imò temporis ponebat pretium, & horas etiam vel momenta Iacobus æstimabat; nihil malè, nihil aliud agenti elabebatur; nihil subducebatur, ne per cibi quidem sumptionem, nihil auferebatur per intempestiva colloquia; paucas somno indulgebat horas, in multam noctem ad undecimam & ultra lucubrare solitus. Primo diluculo *Mand.* vacabat precibus, inde Matutinis cantandis, legendo Sacro, diuinisq̃ue officijs & Parochialibus muneribus occupabatur: quod reliquum, studijs impendebat. Prandium quoties sumebat, vel coenam, *In mensa* lectione sacra condiebat, vsus eam in rem versatili pluteo, quod sic adduceret, vt cibi sumptionem neutiquam impediret, & tunc potissimùm Scripturæ caput euolvebat, nec erat necesse manus oculosq̃ue, multum in ferculis deligendis occupare, qui vno ferè contentus, ciborum varietatem vt valetudini noxiam vitabat, simul vt gulam hostis ipse sui capitalissimus frenaret; neque enim ciborum indul-

dul-

dulgebat suauitati, sed naturæ seruebat necessitati; ad alimenta velut medicamenta cum S. Augustino adire solitus.

Declinat conuiuia Conuiuia, cum honestè poterat, declinabat; imitatus S. Chrylostomum, qui cum ob incredibilem abstinentiam agrè posset cibos capere vel conficere, ne conuiuus molestior esset eius temperantia, vitabat. At si subterfugere non liceret, tantum ad Vesperarum vsque tempus (quod clepsydram secum frequenter apportatam explorare visus) accumbebat, facetus, iucundus, simulq; pius inter epulas; utilitatis semper spiritualis captanda memor; tum missionem postulabat: nam intempestiua conuiuia in multas horas vel noctem prorsus abhorrebat; temporis enim illius iacturam inestimabilem rebatur. Frugalem amicorum vel Religiosorum mensam utilitatis & honeste recreationis gratiam non inuitus adibat, ubi suus staret temperantiae locus, & animus docto pioq; colloquio magis quam epulis pascebatur. In hoc fœlices prædicabat Religiosos, apud quos studia florent, quod à refectione corporis remittere liceret contentionem studiorum

erudito colloquio, quo plus sæpe proficit ingenium aliorum expeditis in quavis facultate & re dubia responsis, quàm multarum horarum priuata lectione. Addam, quæ familiarissimus eius in elogio de eo scribit: *Omne propè tempus, etiam quod curando corpori destinatum est, aut lectioni, aut studio rerum spiritualium impendebat: maxima eius delicia erant libri spirituales & SS. Patrum volumina, quibus idem immorabatur, & imbecillo semper corpore & agra valetudine, quod de S. Gregorio traditum est, immoriebatur: neque ijs delectabatur solum, sed & pascebatur magis, quàm propositis in mensa cibus, vt moriens cum Socrate disceret, comedens & bibens cum S. Hieronymo Dei iudicia volueret: verèq; vsurpare illud Ioannis cap. 4. possset: Meus cibus est, vt faciam voluntatem eius, qui misit me. Hæc ille. Ita seruabat præceptum Sapientis: Fili, conserua tempus, Eccl. 14.*

& deuita à malo, non defrauderis à die bono, & particula bonæ diei non te prætereat.

* *
*

CA.